

Tomme tønder

Bibel

Da folket så, at Moses stadig ikke kom ned fra bjerget, samledes de om Aron og sagde til ham: »Lav os en gud, som kan gå foran os, for vi ved ikke, hvad der er blevet af denne Moses, som førte os op fra Egypten.« Aron svarede dem: »Tag de guldringe af, som jeres koner og jeres sønner og døtre har i ørerne, og bring dem til mig.« Så tog hele folket de guldringe af, de havde i ørerne, og bragte dem til Aron; han tog imod dem og støbte dem i en lerform til et billede af en tyrekalv. Da sagde de: »Her er din Gud, Israel, som førte dig op fra Egypten.« Da Aron så det, byggede han et alter foran den og lod udråbe: »I morgen er der fest for Herren.« Næste morgen ofrede de brændofre og bragte måltidsofre, og folket satte sig ned og spiste og drak; og de rejste sig for at danse.

2. Mosebog kap. 32 vers 1-6

»Saml jer ikke skatte på jorden, hvor møl og rust fortærer, og hvor tyve bryder ind og stjæler. Men saml jer skatte i himlen, hvor hverken møl eller rust fortærer, og hvor tyve ikke bryder ind og stjæler. For hvor din skat er, dér vil også dit hjerte være.«

Matthæusevangeliet kap. 6 vers 19-21

Baggrund

”Afgud” er et skældsord, som profeterne i Det Gamle Testamente bruger, dels om andre guder end Israels, dels om gudebilleder. Historien om guldkalven er en af de mest kendte i Det Gamle Testamente.

I Det Nye Testamente hedder en afgud (på græsk) et *eidolon*, der betyder billede. Det er det ord, der er gået over i vores sprog som ”idol”. På engelsk og tysk bruger man netop ”idol” i bibelteksten, hvor vi bruger ”afgud”.

I Bibelen er en gennemgående beskrivelse af afguderne, at de er tomme, indholdsløse. Måske kan man sige, at afguderne er de ting i vores liv, der berøver os indhold og fylde i livet - fylder os med tomhed, om man så må sige - og Gud, vores himmelske far, er den, der giver os indhold og fylde.

Samtalepunkter

1. Der er mange ting i en travl, moderne verden, der kan optage vores opmærksomhed, sommetider uden vi egentlig tænker over det. Hvordan får vi på en god måde valgt til og fra, så vi får sat tid af til det væsentlige? Del erfaringer med hinanden.
2. Jesus sagde: »For hvor din skat er, dér vil også dit hjerte være.« Hvad tænker I om det?
3. Brug et par minutter på at overveje, om du har afguder, du sætter din lid til, og mærk efter, om du er klar til at flytte din tillid væk fra dem. Hvis du er komfortabel med det, del dine overvejelser med gruppen og slut af med, at I beder for hinanden.